

REJESTR DOTYCZY:

EKKERT Józef

s/c Michała i Tekli

z d. Szubertów

± 17 kwietn. 1884 os. Haczów pow. brzozowski

kraj: POLSKA

+ 8 czerwca 1962 w Londynie

kraj: U.K.

pochowany: North Sheen Cemetery

nr grobu:

Nr rejestracyjny

25 62

Nota zamieszczona:

w tomie I

części prerwsza

Indeks

Copyright: 1970

B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

U w a g i :

ppłk

Nota:

Przypisy:

624-A rodzina w Sobce

Źródła i bibliografia:

Dziennik Polski 13.6.62 - nekrolog

S.Łoza "Czy wiesz kto to jest, W-wa 1938

Rocz.Ofic.1934 -rezerw 7.978 ppłk.rez.p. /#17.5.1884/121(34)

Literatura Polska na obczyźnie t.I-343,434,435,436,
II-664/

Bibliography of Books in Polish or Relating to
Poland ... vol.II-780

Orzeł Biały 14.6.62 - wspomnienie

Rocz.Ofic.1923.320,398.

Nauka Polska na obczyźnie

Inform. Zrzeszenia Naucz. Poo.

znak rozpoznawczy

18/13.VI.62/

105.

111/I-343,434,435,436,
II-664/

149/I-poż.780/

35/14.VI.62/

120/23/

116

333

Ś. † P.

dr. JÓZEF EKKERT

ppik. W. P., były starosta w Rawiczu i Ostrowie Wielkim, opatrzony Św. Sakramentami, zmarł w Londynie po ciężkiej chorobie 8 czerwca 1962, przeżywszy 78 lat.

Pogrzeb odbędzie się w sobotę 16 czerwca o godz. 11 na cmentarzu North Sheen, Lower Richmond Rd., Richmond. Msza żałobna za duszę Zmarłego odbędzie się w sobotę 30 czerwca o godz. 9 w kościele św. Andrzeja Boboli.

O tej smutnej wiadomości zawiadamiają

NAJBLIŻSI PRZYJACIELE
I RODZINA W KRAJU

9068

0.3.14.6.62

Niemal każdą kronikę wypada zacząć od złożenia hołdu pamięci nieodżałowanego przedstawiciela polskiej kultury, odchodzącego w zaświaty, ku coraz większemu żalowi nie tylko najbliższego kręgu jego przyjaciół, ale i całego społeczeństwa polskiego. Dziś znowu wypada zacząć od pozgonnego z okazji śmierci kilku zasłużonych osób.

W dniu 7 czerwca br. zmarł nagle płk dr Józef Ekkert (1884—1962), znany pedagog wojskowy, historyk i muzykolog. Pochodził z osady w Haczowie w woj. rzeszowskim, kończył studia historyczne we Lwowie, jako uczeń prof. Finkla i tam też się doktoryzował. Od czasów studenckich wykazywał zainteresowania i zamiłowania muzyczne, biorąc czynny udział w ruchu chóralnym, jako prawa ręka Jana Galla. Przez szereg lat był wykładowcą i dyrektorem studiów w modlińskim ośrodku kadeckim, a potem w Rawiczu, gdzie był starostą, jak również w Ostrowie Wielkopolskim. Równoległe ze swą czynną służbą wojskową dr Ekkert prowadził studia historyczne, w których zagadnienia związane z dziejami pieśni polskiej, zwłaszcza wojskowej zajmowały pierwsze miejsce. Przy swych szerokich zainteresowaniach humanistycznych stanowiącym on typ wojskowego częściej spotykany w armii francuskiej, aniżeli w innych krajach zachodnio-europejskich.

Na szlaku żołnierskim od Rosji po Anglię ciągle obecność pika Ekkerta przejawiała się na łamach „Orla Białego“, gdzie ogłaszał swe zawsze wnikliwe obserwacje z krajów m.p. i z różnych zagadnień związanych z muzykologią. Po osiedleniu się w Anglii był czynnym członkiem Polskiego Towarzystwa Historycznego, wybieranym raz po raz do komisji rewizyjnej. Pamiętną jest jego praca ogłoszona w VI tomie „Tek Historycznych“ pt. **Pieśń Legionów Polskich we Włoszech „Jeszcze Polska nie zginęła“**. Od czasu do czasu udzielał się jako sumienny prelegent, wygłaszając w sali Polskiej YMCA odczyt na temat Oskara Kolberga, Stanisława Moniuszki itp. Ostatnio przygotowywał referat naukowy na temat pieśni „**Idzie żołnierz bo-rem, lasem...**“, który miał wygłosić na zebraniu naukowym Polskiego Towarzystwa Historycznego w Instytucie im. gen. W. Sikorskiego. Konieczność odbycia kuracji w szpitalu zmusiła organizatorów do czasowego odwołania tego odczytu. A gdy kuracja uznana została za skończoną, przewieziony został do domu dla rekonwalescentów w Caterham (Surrey), gdzie nagle zmarł. Jakkolwiek należał do seniorów naszej historiozofii emigracyjnej i dożył pięknego wieku 78 lat, żywością umysłu i zapałem do pracy świadczył, iż po nim można by było się spodziewać jeszcze niejednej ciekawej pracy historycznej. Polska społeczeństwo a środowisko londyńskie zwłaszcza straciło bardzo sympatyczną i nawskroś dodatnią postać.